

[Udenrigsministeren]

forlæst sig på, at han har glemt overblikket – så vil man dér kunne se, at ligegyldig hvordan man regner på tallene, så er det ganske tydeligt, at Sovjetunionen og dermed Warszawapagten på det eurostrategiske område har placeret sig i en klar overlegenhedsposition. Hvis man i stedet for bare at optælle raketter går ind på den optællingsmetode, som anbefales af instituttet, og som hr. Gert Petersen også selv har været inde på i debatten, nemlig en sammenligning mellem de antal kerneladninger, der i tilfælde af krig kan påregnes at nå deres mål, så kommer man frem til, at der er en så stærk overlegenhed, at Warszawapagten i dag har stort set dobbelt så stor en styrke, som NATO har i Europa.

Hr. Gert Petersen – der altså i modsætning til hr. Steen Folke accepterer at gå ind på balancetankegange – vil så gerne se globalt på tingene. Når hr. Gert Petersen bliver afvist det ene sted, når hans tal ikke kan holde dér, så bevæger han sig dygtigt et andet sted hen. Vel, så lad os da kigge på den strategiske balance. Dér er kendsgerningen, hr. Gert Petersen, at Sovjetunionen siden 1975 har foretaget en oprustning, der vel nok er uden sidestykke i historien. Hvis vi ser på det samlede antal sprængladninger, opdager vi, at siden 1975 er Sovjetunionens antal blevet mere end fordoblet. NATOs har været svagt faldende. Siden 1981 har antallet af atomsprængladninger i Sovjetunionen oversteget det samlede antal i NATO.

Hvis vi skal kigge på en anden form for opgørelse – hr. Gert Petersen vil stadig gerne springe, kan jeg se – så lad os se på den ødelæggende virkning. Dér vil vi opleve, at i dag er den ødelæggende virkning, sprængstyrken, i Sovjetunionens atomarsenaler ca. tre gange så stor som sprængstyrken i NATOs. Også med hensyn til antallet af raketter overgår Sovjetunionen både med hensyn til interkontinentale raketter, u-bådsraketter og mellemdistanceraketter NATO. Det samlede antal sovjetiske strategiske raketter er ca. 50 pct. større end NATOs.

Uanset hvordan man vender og drejer talene, hr. Gert Petersen, når vi altså frem til, at der er en meget betydelig sovjetisk overlegenhed. Derfor er det forstemmende at opleve hr. Gert Petersen i rollen som talmanipulator, der prøver at fremstille det, som om det er vestmagterne, der i dag er overlegne.

Debatten i dag har afsløret, at vi andre, de fleste partier i dette folketing, gerne vil af med raketterne. Vi vil gerne af med så mange raketter som ovehovedet muligt. Et enkelt parti bekender kulør i modsat retning. Det er hr. Gert Petersens parti. Hr. Gert Petersen er villig til at beholde nogle af raketterne på den ene side. Det efterlader unægtelig hr. Gert Petersen som en noget flosset fredsenge. Jeg håber, at den afsløring, der er foretaget her i dag, vil pådrage sig rimelig opmærksomhed ved den kommende tids fredsmøder rundt omkring i landet.

Lasse Budtz (S):

Hr. Arne Christiansen var så venlig at rette nogle konkrete spørgsmål til mig om socialdemokratiets politik. Først i forbindelse med zonespørgsmålene.

Jeg vil gerne, for at man skal undgå misforståelser, fastslå, at når vi taler om zonespørgsmål, taler vi selvfølgelig også om en nordisk atomvåbenfri zone, og hvis det stod til os, startede en atomvåbenfri zone, der omfatter begge sider af den skillelinje, der deler Europa, helt ved Nordkap.

Jeg forstår glimrende, at man stiller spørgsmålet om Kola og om Østersøen, men jeg må sige, at det er jo netop problemer, der skal indgå i en forhandling om en zones omfang og dybde. Jeg kunne godt tænke mig en ordning, som medførte en nordisk atomvåbenfri zone, som hindrede sovjetiske undervandsbåde med atomvåben i Østersøen. Derimod gør jeg mig ingen illusioner om at fjerne alle atomvåben fra Kola, men man kunne måske tænke sig at fjerne mellemdistanceraketterne fra Kola, for dér står en meget betydelig gruppe af mellemdistanceraketter, også af SS-20re.

Hr. Arne Christiansen stiller mig et mere principielt spørgsmål: hvad ligger der bag vores holdning? Hvorfor koncentrerer vi os mere om Amerikas holdning end om Sovjets holdning? Hvorfor er vi mere skeptiske over for amerikanerne end over for Sovjet? Det undrer mig lidt, at hr. Arne Christiansen stiller det spørgsmål, for han ved jo ganske udmærket, at vi er akkurat lige så skeptiske – formentlig væsentlig mere skeptiske – over for Sovjet. Hvad vi er skeptiske over for i denne sag, er, at der ikke er kommet nogen udspil fra amerikansk side, som opfanger de